

شب تاریخ سازی ابرستاره‌ها در جام جهانی ۲۰۲۶

باران رکوردها توسط مسی، امباپه و هالند

که از سال ۱۹۹۸ تاکنون، اولین گل اتریش از بیرون محوطه جریمه در جام جهانی بود.

۳۰ بازی بدون تساوی بدون گل: اتریش با این نتیجه رکورد جالب خود را حفظ کرد: آنها در ۳۰ بازی خود در تاریخ جام جهانی هرگز به تساوی صفر-صفر نرسیده‌اند.

اولین گل تاریخ اردن: علی علوان با باز کردن دروازه اتریش، نام خود را به عنوان زنده رومانیو اشمید گلی تماشاچی از ادوار جام جهانی ثبت کرد.

۲۳،۳ شوت استثنایی اشمید: رومانو اشمید گلی تماشاچی از فاصله ۲۳،۳ متری به ثمر رساند

به‌عنوان بهترین گلزن تاریخ نروژ در جام‌های جهانی رسید!

۱۱ روند و حشمتان گلزنی: عول نروژی روند گلزنی‌های متوالی خود در دیدارهای رسمی نروژ را به ۱۱بازی (۲۱ گل در این بازه) رساند. نروژ در ۱۵بازی اخیر که هالند در آنها گلزنی کرده، همواره پیروز میدان بوده است.

۲ دبل در اولین گام: ابراهیم امباپه در تاریخ جام جهانی تنها به ۲۰ لمس شوت نیاز داشت تا ۲بار دروازه عراق را باز کند. او با همین دروازه جام جهانی تبدیل شد.

۸پاس گل، از رکورد ۲۱تأثیرگذاری پله عبور کرد و در این زمینه در صدر تاریخ ایستاد.

اولین بازیکن با ۶ دوره حضور: مسی به اولین فوتبالیست تاریخ تبدیل شد که در ۶ دوره مختلف جام جهانی به میدان می‌رود. جالب اینکه این درخشش دقیقاً در بیستمین سالگرد اولین بازی و اولین گل او در جام جهانی (۱۶ ژوئن ۲۰۰۶ مقابل صربستان) رقم خورد.

۲۰۰ بازی ملی: اسطوره آلبی سلسسته به باشگاه ۲۰۰تایی‌های فوتبال ملی پیوست و اولین بازیکن تاریخ آمریکای جنوبی شد که به این مرز می‌رسد.

فرانسه ۳-۱ یک سنگال بازویسی تاریخ فوتبال فرانسه توسط کیلیان: تیم ملی فرانسه با درخشش کیلیان امباپه موفق شد سنگال را ۳بریک شکست دهد و انتقام شکست تلخ جام جهانی ۲۰۰۲ را از این تیم آفریقایی بگیرد.

۱۴ عبور از فونتن و ژیرو: امباپه با به ثمر رساندن دو گل در این مسابقه، شمار گل‌های خود در جام جهانی را به عدد ۱۴ رساند و به رکورد تاریخی ژوست فونتن (۱۳گل) را شکست. او همچنین با ۵۸گل ملی، از رکورد ۵۷گل اولیویه ژیرو عبور کرد و بهترین گلزن تاریخ خروس‌ها شد.

۱۲ سلطان نیمه‌های دوم: امباپه با ثبت ۱۲گل در نیمه دوم مسابقات جام جهانی، رکورد بی نظیری را در ادوار این مسابقات (مردان و زنان) به نام خود ثبت کرده است.

۱۸/۱۴۳ رکورد ستاره جوان سنگال: دیو سالی، ابراهیم امباپه و دیو سالی ۱۴۳روز سن، به جوان‌ترین گلزن قاره آفریقا در تاریخ جام جهانی تبدیل شد.

گزارش یک

فرخ حسینی
خبرنگار

ششمین روز از رقابت‌های جام جهانی فوتبال ۲۰۲۶، به ویتزینی درخشش از درخشش فوق ستاره‌های دنیای فوتبال تبدیل شد. در روزی که از آن به عنوان «روز ستاره‌ها» یاد می‌شود، لیونل مسی، کیلیان امباپه و اریلینگ هالند با پیراهن تیم‌های ملی خود به میدان رفتند و نه تنها پیروزی‌های درخشانی کسب کردند، بلکه کتاب تاریخ فوتبال را از نو نوشتند. در ادامه، جزئیات و آمار شگفت‌انگیز این روز تاریخی را مرور می‌کنیم.

آرژانتین ۳-۱ صفر الجزایر شب پادشاهی مسی در ۳۸ سالگی

تیم ملی آرژانتین دفاع از عنوان قهرمانی خود را با پیروزی قاطع ۳برصفر مقابل الجزایر آغاز کرد؛ مسابقه‌ای که تحت تأثیر اولین هت‌تریک لیونل مسی در تاریخ جام جهانی بود.

۱۶ گل در جام جهانی:

مسی با این ۱۶ گل، شمار گل‌های خود در تاریخ جام جهانی را به عدد ۱۶ رساند و به رکورد میروسلاو کلوze به عنوان بهترین گلزن تاریخ این مسابقات (در بخش مردان) دست یافت.

۳۸/۳۵۷ مسن ترین هت‌تریک کننده تاریخ:

مسی با ۳۸سال و ۳۵۷روز سن، رکورد کریستیانو رونالدو (۳۲ سال و ۱۳۰روز) را شکست و مسن‌ترین بازیکن تاریخ شد که در یک مسابقه جام جهانی هت‌تریک می‌کند. او حالا هم مسن‌ترین و هم جوان‌ترین (جام جهانی ۲۰۰۶) گلزن تاریخ آرژانتین در این تورنمنت است.

۲۴ تأثیرگذاری مستقیم روی گل:

فوق ستاره آرژانتینی با ۱۶گل و

شروع رؤیایی هالند در جام جهانی با نام جدید گلزنی و چشمه آب در ورزشگاه!

اریلینگ هالند در اولین بازی خود در جام جهانی، دو گل به ثمر رساند تا نروژ با پیروزی ۲-۱ مقابل عراق کار خود را در گروه آغاز کند. اولین گل هالند در دقیقه ۲۹ با یک ضربه دقیق پای چپ به ثمر رسید. عراق توسط امین حسین به گل تساوی رسید، اما اشتباه دروازه‌بان عراق باعث شد توپ به هالند برخورد کرده و وارد دروازه شود تا نروژ دوباره پیش بگیرد. نیمه اول با صحنه‌ای عجیب به پایان رسید؛ یک چشمه آب در لبه محوطه جریمه ورزشگاه گلیبت استادیوم فعال شد و باعث شد عوامل ورزشگاه به سرعت برای رفع مشکل اقدام کنند. نروژ در وقت، نروژ حملات خود را ادامه داد و لئو اوستیگارد با ضربه سر از روی کرنر مارتین اودگار گل سوم را زد. گل چهارم نیز روی ضربه سر هالند رقم خورد که با اشتباه حسین به گل به خودی تبدیل شد. با این حال هالند نتوانست هت‌تریک کند و میروسلا کلوze همچنان آخرین بازیکنی است که در اولین بازی خود در جام جهانی سه گل زده است (۲۰۰۲)

استادیوم زیر آب رفت

در حالی که نیمه اول شاهد بارش گل بود، در بین دومینمه آّب‌پاش‌های ورزشگاه گلیبت استادیوم دچار نقص فنی شدند. یکی از آب‌پاش‌های لبه محوطه جریمه نروژ از کار افتاد و آب قهوه‌ای رنگ را به هوا پرتاب کرد که باعث ایجاد گودال‌های آلف-اینکه هالند (مدافع سابق لیدز و منچستر سیتی) گرفته شده است. هالند این کار را تنها برای تیم ملی انجام می‌دهد. فارغ از نام پشیمان‌کننده نروژ، یک چیز برای اطمینان است: توانایی خیره‌کننده‌اش در گلزنی.

«رو» نروژی؛ حرکت هماهنگ هواداران در ورزشگاه

هواداران نروژی در این بازی حرکت مؤزوزن «رو» را اجرا کردند؛ یک حرکت پارو مانند هماهنگ با ضرب طبل که برای اولین بار در مارس گذشته در بازی دوستانه مقابل سوئیس به کار گرفته شد. این حرکت توسط اعضای باشگاه هواداران اولیه‌برگ ابداع شده است. یک کاپو با دیدن در بوق و ایکینگ‌ها، سیگنال شروع حرکت را می‌دهد و پس از دو ضربه طبل، هواداران حرکت پاروزن را انجام داده و با هم فریاد «رو» (به معنای پارو در نروژی) سر می‌دهند. حرکت آهسته شروع شده، سرعت می‌گیرد و با برخاستن هواداران از صندلی‌هایشان و سرودخوانی به پایان می‌رسد.

ماجرای روز

اریلینگ هالند در اولین بازی خود در جام جهانی، دو گل به ثمر رساند تا نروژ با پیروزی ۲-۱ مقابل عراق کار خود را در گروه آغاز کند. اولین گل هالند در دقیقه ۲۹ با یک ضربه دقیق پای چپ به ثمر رسید. عراق توسط امین حسین به گل تساوی رسید، اما اشتباه دروازه‌بان عراق باعث شد توپ به هالند برخورد کرده و وارد دروازه شود تا نروژ دوباره پیش بگیرد. نیمه اول با صحنه‌ای عجیب به پایان رسید؛ یک چشمه آب در لبه محوطه جریمه ورزشگاه گلیبت استادیوم فعال شد و باعث شد عوامل ورزشگاه به سرعت برای رفع مشکل اقدام کنند. نروژ در وقت، نروژ حملات خود را ادامه داد و لئو اوستیگارد با ضربه سر از روی کرنر مارتین اودگار گل سوم را زد. گل چهارم نیز روی ضربه سر هالند رقم خورد که با اشتباه حسین به گل به خودی تبدیل شد. با این حال هالند نتوانست هت‌تریک کند و میروسلا کلوze همچنان آخرین بازیکنی است که در اولین بازی خود در جام جهانی سه گل زده است (۲۰۰۲)

هالند چقدر به هت‌تریک نزدیک بود؟

تنها شگفتی این بود که ۳۰ دقیقه طول کشید تا اولین گلش را بزند. هالند در اولین تورنمنت بزرگ خود، کاری را انجام داد که از هرکس بهتر بود؛ گلزنی با حرکات ساده! او گل اول نروژهای کلاسیک از این سبک بود؛ حرکت تیبی عالی و سناستراز جناح چپ به تیر دوم که هالند با حرکت بی‌نقص و کشیده‌شدن پایش، توپ را به گل تبدیل کرد. او از پشت مدافع عراقی جدا شد و در چند گام آخر، مثل گل شکارچی به توپ هجوم برد.

گل دوم هالند به شکلی عجیب به ثمر رسید؛ حضور ترسناک او باعث شد مدافع عراقی یک پاس به عقب بسست بدهد. هالند توپ را دزدید و در حالی که دروازه‌بان پایش را به سمت توپ می‌برد، توپ به هالند برخورد کرد و وارد دروازه شد. او می‌توانست هت‌تریک کند اما در موقعیت‌های بعدی، نتوانست دروازه‌بان عراق را مغلوب کند و در یک صحنه دیگر، ضربه سر او تبدیل به گل به خودی شد.

چرا هالند با نام براوت هالند بازی می‌کند؟

از ساه آگوست گذشته و تنها در بازی‌های ملی (نه در منچستر سیتی)، هالند با نام براوت هالند پشت پیراهنش

ما هنوز در سیاره مسی زندگی می‌کنیم پادشاهی لئو و جنجال یک اخراج!

فرمز مستقیم داشته باشد. با این حال شیمون مارسینیاک، داور سرشناس لهستانی، تنها به یک خطای ساده بسنده کرد. آیا این یک امتیاز ویژه برای فوق ستاره بود؟ حداقل می‌توان گفت داور بسیار سخاوتمندانه عمل کرد و مسی خوش شانس بود که بدون جریمه قسر در رفت.

شب تلخ لوکا زیدان

ایستادن زیر سایه نام یکی از بزرگ‌ترین فوتبالیست‌های تاریخ هرگز آسان نیست، اما لوکا زیدان تا حدودی از پس آن برآمده بود. او که در ده‌های پایه برای فرانسه بازی می‌کرد، سال گذشته ترجیح داد پیراهن الجزایر را بپوشد. اما حضور لوکا با یک ماسک محافظ (به دلیل شکستگی فک در بهار امسال) روی خط دروازه در اولین تجربه جام جهانی‌اش، به یک کابوس تبدیل شد: آن هم در روزی که پدرش، زین الدین زیدان بزرگ، از روی سکوی ورزشگاه کانزاس سیتی نظاره‌گر بازی بود. لوکا روی گل اول مسی می‌توانست واکنش بهتری داشته باشد و روی گل دوم مرتب یک اشتباه فاحش و تمام‌عیار شد. روی گل سوم هم عملاً کاری از دستش بر نمی‌آمد.

فرا بزرگ آرژانتین از طلسم مدافع قهرمانی

این سومین بار در تاریخ است که آرژانتین به عنوان مدافع عنوان قهرمانی وارد جام جهانی می‌شود و این اولین بار است که آنها بازی افتتاحیه خود را با شکست پشت سر نمی‌گذارند! شکست‌های تاریخی آرژانتین در سال‌های ۱۹۸۲ (مقابل بلژیک) و ۱۹۹۰ (مقابل کامرون) بخشی از یک سنت شوم در جام جهانی است؛ سنتی که در قرن جدید گریبان فرانسه (۲۰۰۲)، اسپانیا (۲۰۱۴) و آلمان (۲۰۱۸) را هم گرفت و آنها را در همان مرحله گروهی حذف کرد. اما شاگردان لیونل اسکلونی با این پیروزی مقتدرانه، گام بلندی برای صعود برداشتنند.

چهره روز

این جهان لیونل مسی است و ما همگی فقط در آن زندگی می‌کنیم. فوق ستاره ۳۸ ساله آلبی سلسسته در ششمین جام جهانی خود، با یک هت‌تریک تماشایی مقابل الجزایر در شهر کانزاس سیتی، نه تنها پیروزی قاطع ۳ برصفر آرژانتین را رقم زد، بلکه حالا با این شروع طوفانی قهرمان جهان، کمتر کسی پیدا می‌شود که روی گل‌های بعدی مسی در ادامه تورنمنت حساب نکند.

وقتی سن فقط یک عدد است

پیش از آغاز تورنمنت، تردیدهای زیادی وجود داشت: آیا مسی آمادگی بدنی لازم را دارد؟ آیا فیکس بازی خواهد کرد؟ آیا او در آستانه ۳۹ سالگی هنوز انرژی لازم برای تسلط در مسابقات در این سطح را دارد؟ لئو تنها به ۴۵ دقیقه زمان نیاز داشت تا ثابت کند تمام این سوالات چقدر احمقانه بوده‌اند! در همان دقیقه چهارم بازی، او را در یک سوم دفاعی خودی در حال توپ‌بازی دیدیم؛ کمی بعد، با سرعتی باورنکردنی مدافعان الجزایر را تحت فشار می‌گذاشت. مسی حالا بسیار آماده‌تر و چابک‌تر از سال‌های اخیر به نظر می‌رسد و آن قدم‌زدن‌های معروفش در زمین، جای خود را به حرکاتی بسیار فوری و ویرانگر داده است. او یک گل زد که به دلیل آفساید رد شد، پس‌های مینیاتوری بی‌نظیری با تیاگو آلمادا و رودریگو دیپل رد و بدل کرد و به سرانجام قفل دروازه را شکست. در گل اول، او طراح و مجری نقشه خودش بود؛ توپی را از میانه زمین گرفت، مسیر را ترسیم کرد و خودش کار را تمام کرد. در نیمه دوم نیز هت‌تریکش را کامل کرد. تئوری‌ها را دور بریزید؛ ما هنوز در سیاره مسی زندگی می‌کنیم.

جنجال بزرگ

با تمام این درخشش‌های بی‌بدیل، بازی یک روی تاریک هم برای الجزایری‌ها داشت. در فاصله میان گل اول و دوم آرژانتین، صحنه‌ای رخ داد که بحث قدیمی «رفتار ویژه و مصونیت مسی نزد داوران» را دوباره زنده کرد. مسی در یک چالش خشن با عیسی ماندی، کاپیتان الجزایر، با استوک روی آتشیل پا و ساق او فرود آمد. خطایی که به وضوح می‌توانست یک کارت زرد جدی یا حتی طبق قوانین کارت

روایت

مردی که از سیدنی تا بغداد رؤیای یک ملت را حمل کرد

روایت آرنولد در سرزمین بین‌النهرین

تابلی و ورزشگاه فاکسبورو در ماساچوست عددی بی‌رحم را نشان می‌داد اما گاهی در فوتبال، نتیجه همه داستان نیست. عراق یک، نروژ چهار، شکستی سنگین در نخستین حضور عراقی‌ها در جام جهانی پس از چهار دهه اما پشت این اعداد قصه‌های جریان دارد که با سوت پایان تمام نمی‌شود؛ قصه مردی که هزاران کیلومتر دورتر از خانه، مأموریتش را نه با یک پیروزی یا یک شکست، بلکه با بازگرداندن امید به یک ملت تعریف کرد.

گراهام آرنولد وقتی پیشنهاد هدایت عراق را پذیرفت، نیمی را تحویل نگرفت که در آستانه موفقیت باشد. او وارد کشوری شد که نسل‌هایش جام جهانی را فقط در قاب خاطرات دیده بودند. شجاعی را به تردید وا می‌داشت.

در ماه مه ۲۰۲۵، مدیر برنامه‌های او به‌طور اتفاقی تماس گرفت و خبر داد که عراق به دنبال استخدام اوست. آرنولد بعدها گفت که چند ماه در خانه نشسته بود و احساس بی‌حوصلگی می‌کرد. مدیر برنامه‌اش تصور می‌کرد علاقه‌ای به این پیشنهاد نداشته باشد، اما پاسخ او این بود: «صبر کن، چرا نباید بخواهم؟»

پس از ورود به بغداد، آرنولد متوجه شد که فقط کادرفنی قبلی اخراج نشده‌اند؛ بلکه تقریباً تمام کارکنان تیم، از کادر پزشکی گرفته تا مسئول تدارکات و رسانه، کنار گذاشته شده بودند. او گفت: «فکرمی‌کردم فقط قرار است جای کادرفنی را بگیرم، اما همه را اخراج کرده بودند. ظرف ۱۰روز مجبور شدم حدود ۲۴ نفر را جایگزین کنم.»

از سیدنی تا بغداد راهی طولانی است؛ نه فقط روی نقشه، بلکه در فرهنگ، زبان، تاکتیک و سبک زندگی اما آرنولد این ریسک را به جان خرید و مسیر سخت را انتخاب کرد. او ماه‌ها در قلب بغداد زندگی کرد، با چالش‌های امنیتی دست‌وپنجه نرم کرد، با پروازهای مکرر لغوشه جنگید و در اردوهای که گاهی تشکیل‌شان خود یک معجزه تاکتیکی بود، دوام آورد. عیار واقعی او زمانی مشخص شد که در بدو ورود به عراق، متوجه شد تقریباً تمام کادرفنی و پشتیبانی قبلی کنار گذاشته شده‌اند؛ بحرانی تشکیلاتی که او را مجبور کرد در عرض چند روز، همه چیز را از پی و بن نو بسازد. او فقط یک سرمربی نبود؛ معمار یک شروع دوباره بود.

در ماه‌های منتهی به صعود، جنگ و ناآرامی‌های خاورمیانه مشکلات زیادی ایجاد کرد. بسته شدن حریم هوایی، لغو پروازها و تعطیلی سفارتخانه‌ها باعث شد جمع شدن بازیکنان برای مسابقات پلی آف بسیار دشوار شود.

خود آرنولد در امارات متحده عربی گرفتار شده بود و بسیاری از بازیکنان نیز با تأخیر به اردو رسیدند. با وجود این عراق موفق شد بولیوی را ۲-۱ شکست دهد و سهمیه جام جهانی را به‌دست آورد. در این جاده ناهموار، بازیکنان تبعیدی و لژیونر از کشورهای مختلف به اردو می‌رسیدند، ده‌ها بار برنامه‌ها به‌هم می‌ریخت اما در نهایت تیمی شکل گرفت که حاضر بود برای یک رؤیا بجنگد؛ رؤیای بازگرداندن نام عراق به بزرگ‌ترین صحنه فوتبال جهان.

پس از بازگشت به استرالیا، صدها نفر از اعضای جامعه عراقی‌های سیدنی با پرچم، طبل و موسیقی عربی از او استقبال کردند و صعود عراق را جشن گرفتند.

شاید به همین دلیل بود که حتی در شب شکست تلخ مقابل نروژ در ماساچوست، بسیاری از عراقی‌ها بیشتر از آنکه به نتیجه تلخ روی اسکوربرد نگاه کنند، به مسیر طی شده می‌نگریستند. آنها به مردی نگاه می‌کردند که بعد از سال‌ها انتظار، دوباره پرچم عراق را در اتمسفر جام جهانی به اهتزاز درآورد.

فوتبال در ذات خود گاهی درباره جام‌ها، مدال‌ها و بردهای ناپلوتونی است، اما در لایه‌های عمیق‌تر، درباره بازگرداندن باور است. درباره اینکه ملتی، فارغ از تمام رنج‌های روزگار، دوباره با تمام وجود احساس کند که به این صحنه بزرگ جهانی تعلق دارد.

شاید شیرهای بین‌النهرین در نخستین گام خود در خاک آمریکا لغزیده باشند و شاید راه صعود برای آنها دشوارتر از هر زمان دیگری به نظر برسد؛ اما داستان گراهام آرنولد از آن دست روایت‌های حماسی و انسانی است که ارزشش را هرگز نمی‌توان با نتیجه یک مسابقه سنجید. او هنوز در حال نوشتن فصل آخر این کتاب است.

